

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขต
เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

**Opinions of Teacher Concerning the Student Aid system School
Cluster of the Benja Burapha Consortium Secondary
Educational Service Area 2, Bangkok**

กษิธิพงษ์ ไวศยานุกูล และ ปาวิดา ธาราศรีสุทธิ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Kasitiphong Visayanukul and Paida Tharasrisutti

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: kasitiphong2014@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานครโดยจำแนกระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูในโรงเรียนจากสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานครจากการเปิดตารางของ Cohen ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 169 คนโดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากโรงเรียนขนาดใหญ่ในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น 0.95 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที่ (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOV A) เมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัยพบว่าครูมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของครู; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; สหวิทยาเขตเบญจบุรพา

Abstracts

The research is intended to examine and compare about opinions of teacher concerning the student aid system. School cluster of the Benja Burapha Consortium Secondary educational service area office 2, Bangkok. Classification by level of education and work experience. Research sample was selected from teacher in school cluster of the Benja Burapha consortium. Secondary educational service are office 2, Bangkok. From schedule of Cohen, Manion and Morrisso got research samples 169 people. Specify all samples by selecting a large school, cluster of the Benja Burapha with stratified random sampling. Research instrument was questionnaires; Cronbach's alpha coefficient was 0.95. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard, t-test and one-way ANOVA. When differences are found then used the Scheffe for pairwise test.

Result of research were as follow, Teacher had opinions concerning student aid system. School cluster of the Benja Burapha Consortium Secondary educational service area office 2, Bangkok both of overall and specific in high level. The differences of educational background had no effect on opinions concerning student aid system both of overall and specific. The difference of working experience had no effect on opinions concerning student aid system both of overall and specific.

Keywords : Opinions of Teacher; Student Aid system; Cluster of the Benja Burapha

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือ จากครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึงโดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้คนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นใน การดำรงชีวิต (ศิริ โชคสกุล , 2559 : ออนไลน์) สถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ระบบการศึกษา ในด้านทักษะได้อย่างดีเยี่ยมและผ่านการประเมินให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมอย่างมีความสุข และมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของตนเองได้อย่างอิสระ เมื่อนักเรียนเข้ามาศึกษาเรียนรู้ในระบบของสถานศึกษา การดูแลป้องกันช่วยเหลือและสนับสนุนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ในการที่จะแก้ปัญหาของนักเรียนให้รอดพ้นภัยและอุปสรรคต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นกับการเรียนรู้ของนักเรียนได้ (สุภัทสร สุริยะ , 2562 : 3) โรงเรียนต้องวางแผนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็น

บุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว สถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนในด้านการวิชาการและความรู้กับนักเรียน

ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาอีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดาผู้ปกครองและบุคคล ในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาดัง ๑ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็นับว่า เป็นเรื่องสำคัญและมีความจำ เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจากสภาพครอบครัว ครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ที่เป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ปลอ่ยปละละเลย ทำให้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้องจากการถูก ใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองบีบบังคับ กดดัน และคาดหวังในตัวเด็กเกินกว่าความเป็นจริง เต็มใจในท่ามกลางความสับสน ไม่มีบรรยากาศที่สร้างความรัก ความอบอุ่น และเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วยทัศนคติ และท่าทีที่ตอกย้ำซ้ำเติมปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญประการแรกเพื่อที่จะให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักสภาพความเป็นอยู่และพฤติกรรมที่แตกต่างของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียนแต่ละคนที่มีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกันมีบุคลิกภาพภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะเช่น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองและการรับรู้ ไม่มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง ขาดทักษะในการคิด บกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่มีทักษะในการสื่อสาร ปฏิเสธไม่เป็น การมีปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต ด้วยสภาพและปัญหาเป็นปัจจัยที่สำคัญในชีวิตของเยาวชนเป็นอย่างมาก (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์ , 2560 : 13-15) “การคัดกรองนักเรียน” เป็นองค์ประกอบหนึ่งในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เครื่องมือคัดกรองที่นำมาใช้ในโรงเรียนเพื่อคัดกรองปัญหาพฤติกรรมทำให้การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข มีโรงเรียนจำนวนไม่น้อยยังขาดความพร้อมที่จะทำให้นักเรียนและเยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังของสังคม อีกทั้งยังขาดการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างจริงจังบางกิจกรรมไม่เหมาะสมต่อการพิทักษ์ ปกป้องคุ้มครอง และให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเท่าทัน ทัวถึง ถูกต้องและเป็นธรรม โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ความสำคัญถูกระเบียบมากกว่าชีวิตจิตใจของนักเรียน เมื่อได้รับแรงบีบบังคับ กดดัน ข่มขู่ หรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น การส่งต่อนักเรียนซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากความร่วมมือของกรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษาในอดีต จะเป็นเครื่องมืออีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้ใช้เป็นกลไก

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยมีความมุ่งหวัง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้บุคลากรครูมีส่วนร่วมต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และนำไปใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนที่มีความแตกต่างกันแต่ละบุคคลให้สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

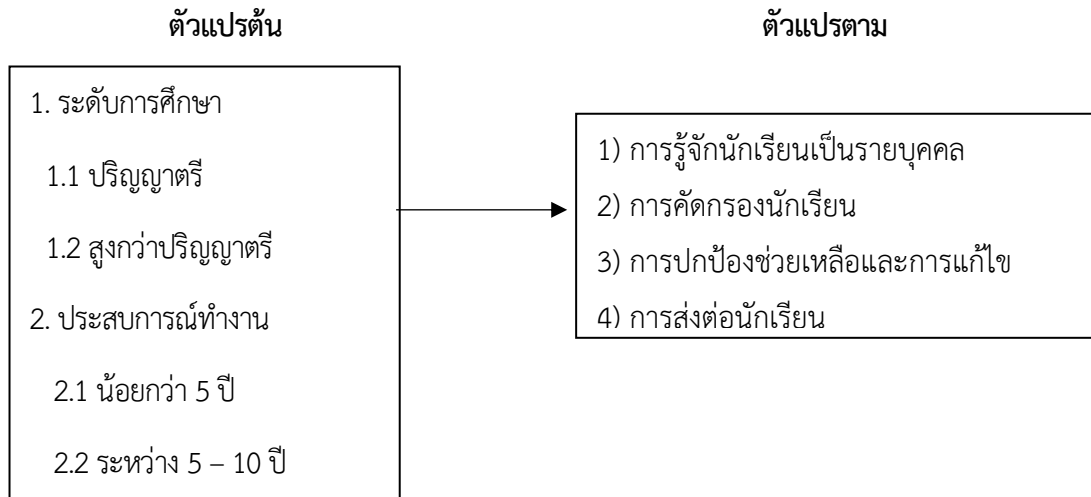
1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีประชากรเป็นครูโรงเรียนในกลุ่มเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 314 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Cohen et al. (2011 : 147) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 169 คน เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.95 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามกลับด้วยตนเอง สามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ 169 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจึงทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe

กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขต เบญจบุรพาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไข และด้านการคัดกรองนักเรียน โดยเลือกพิจารณาจากค่าแปรปรวนของ S.D. ที่มีค่าน้อยที่สุดเป็นอันดับแรก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ที่ได้จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต เบญจบุรพา ซึ่งจำแนกโดยระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวมและรายด้าน ผลการวิเคราะห์ พบว่าครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกันต่างก็มีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาหลัก จึงต้องมีวิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับ จันจิรา ไชยรัตน์และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2561 : ออนไลน์) วิจัยเรื่องการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต12 ที่พบว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีวิธีการที่เป็นขั้นตอน โดยมีเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีมาตรฐานที่มีคุณภาพ สามารถตรวจสอบได้ ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาจึงจำเป็นต้องใส่ใจดูแลนักเรียนด้วยความรักความห่วงใยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา มีนโยบายที่ชัดเจนในการให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทราบสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนในการนำมาจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้เป็นประโยชน์ในการรู้จักนักเรียนให้ลึกซึ้งทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และสภาพครอบครัวของนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของวิถีชีวิตที่ไม่เหมือนกัน ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่หลากหลาย เกิดการรู้จุดอ่อนจุดแข็งของนักเรียนทำให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสามารถนำมาแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ สามารถช่วยเหลือ ป้องกันได้อย่างดี ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากการที่ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว และมีการเก็บแฟ้มข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้าน ครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคนซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ รัฐศาสตร์ การรัมย์ (2559 : ออนไลน์) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ ได้ผลว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก เป็นการศึกษาความแตกต่างของนักเรียนของแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการที่ครูรู้ข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง การให้ความสำคัญกับการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนทำให้ครูทราบสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางพื้นฐานในด้านครอบครัว เมื่อครูได้พบปะผู้ปกครองบ่อยๆทำให้ครูได้ทราบจุดอ่อนจุดแข็งของนักเรียนในแต่ละคนเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์โดยไม่ใช้ความรู้สึกหรือเป็นการคาดเดาและนำข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มาเป็นแนวทางในการ

แก้ไขปัญหาคือจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้น้อยที่สุด มีความสอดคล้องกับ จุติกรณ์ นิสสัย (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า การที่โรงเรียนได้จัดกิจกรรมให้ครูได้มี โอกาสพบปะกับผู้ปกครองบ่อยๆ ช่วยทำให้ครูได้ทราบจุดอ่อนจุดแข็งของนักเรียนในแต่ละคนโดยการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล และสามารถนำไปวางแผนให้การช่วยเหลือป้องกันและส่งเสริมพัฒนาของนักเรียนได้ อย่างเหมาะสมซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนใน กลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการประชุมครูจากการนำเอกสารด้านข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลไปพิจารณา เพื่อใช้ข้อมูลด้านผลการเรียนของนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเกณฑ์ การคัดกรองการจัดกลุ่มนักเรียนเป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนดออกเป็น 4 กลุ่มอย่างชัดเจนคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ เพื่อกำหนดช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ จากนั้นครูเรียนแจ้งผล การคัดกรองให้ผู้ปกครองทราบ ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารต้องมีการประชุมวางแผนการคัดกรองนักเรียนแล้ว สรุปผลการคัดกรองนักเรียน ทั้งเป็นรายบุคคลและรายห้องเรียนแต่ละข้อมูลผลการคัดกรองต้องเก็บเป็น ความลับ จึงต้องกำหนดเกณฑ์ และประเด็นการคัดกรองให้ชัดเจนซึ่งมีความสอดคล้องกับ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562 : 4) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการคัดกรองนักเรียนมีการดำเนินงานโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก พบว่าครูที่ปรึกษาและผู้บริหารนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปวางแผนการปฏิบัติงานตามระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน จากการนำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มพิเศษ ครูมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนครบทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวด้านยาเสพติด ด้านความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศ และด้าน อื่น ๆ สอดคล้องกับ นพเกล้า ทองธรรมมา (2563 : ออนไลน์) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการคัด กรองนักเรียน ใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายในการคัดกรองนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่ม เสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จากแบบประเมิน SDQ และ EQ รองลงมาคือพิจารณาการคัดกรองนักเรียนเป็นไป ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จะเห็นได้ว่าการที่โรงเรียนสร้างเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนให้เป็น รูปแบบเดียวกันทั้งโรงเรียน มีการประชุม อบรมให้ความรู้ในการคัดกรองให้กับครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทราบแนวทาง การดำเนินการคัดกรองนักเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนา หาแนวทางที่ชัดเจนกับการคัดกรองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมาภรณ์ สนธิ (2560 : 18) ได้ ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เนื่องจากโรงเรียนมีการประชุมวางแผนสร้างเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งโรงเรียน มีการจัดอบรมให้ความรู้ในการคัดกรองให้กับครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทราบแนวทางในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน มีการติดตามผลงานให้ชัดเจนและต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหรือกำหนดเป้าหมายในการทำงาน

1.3 ด้านการป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไข พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ครูมีเทคนิควิธีในการสร้างความร่วมมือกับนักเรียนในการให้ข้อมูลกับครูที่ปรึกษาเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียนได้ตรงประเด็นเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมป้องกันเพื่อส่งเสริมกิจกรรมให้แก่นักเรียนในด้านต่างๆให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพกับความต้องการของนักเรียนในแต่ละช่วงวัย ตามกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่มีปัญหา และครูพยายามหาเทคนิคในการเข้าถึงนักเรียน เพื่อหาข้อมูลกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ตรงประเด็นสอดคล้องกับบุคลิกภาพของนักเรียนแต่ละช่วงวัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ญปติ วงศ์ษา (2559 : ออนไลน์) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่าผู้บริหารและครูจัดประชุมการวางแผนการป้องกันแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้ครู

มีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ สุภัสสร สุริยะ (2562 : 3) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและการแก้ไขอยู่ในระดับมาก ในการวางแผน การจัดทำแผนงานโครงการที่ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของกลุ่มเป้าหมายของนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นอกจากนี้ครูมีเทคนิควิธีในการสร้างความร่วมมือกับนักเรียน ในการให้ข้อมูลกับครูที่ปรึกษาเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาของนักเรียนได้ตรงประเด็น เพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมป้องกันและเพื่อส่งเสริมกิจกรรมให้แก่เรียนในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพกับความต้องการของนักเรียนในแต่ละช่วงวัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ นพเกล้า ทองธรรมมา (2563 : ออนไลน์) การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนแนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมลูกเสือเนตรนารี การอบรมให้ความรู้ต่าง ๆ เช่น การป้องกันโรคเอดส์ เรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

1.4 ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่าครูมีความคิดเห็นต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ครูจัดทำบันทึกรวบรวมข้อมูลปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนอย่างละเอียด ก่อนส่งต่อข้อมูลแก่งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน โดยประสานความ

ร่วมมือกับครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับชั้น ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง และผู้ปกครอง ในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนเพื่อได้รับความสะดวก ก่อนการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปพบผู้เชี่ยวชาญภายนอก ถ้ายังไม่ดีขึ้นก็จัดส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยผู้ปกครองต้องรับทราบและบันทึกการจัดส่งเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งมีความสอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ (2559 : ออนไลน์) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ด้านการส่งต่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือการให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็นรายกรณี ด้วยการวางระบบ และประสานงานการดำเนินงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น การติดต่อประสานงานการดำเนินงานกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาทำการช่วยเหลือ จึงมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน สอดคล้องกับ ศิริ โชคสกุล (2559 : ออนไลน์) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ครูประจำชั้นมีการส่งต่อภายในไปยังครูแนะแนว ครูประจำชั้นมีการส่งต่อภายในไปยังฝ่ายปกครอง ก่อนการส่งต่อภายนอกไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เมื่อช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รูปแบบการส่งต่อภายในโรงเรียน และการส่งต่อภายนอกเนื่องจากสภาพความพิการ และสภาพปัญหาของนักเรียนพิการแต่ละคนที่มีความรุนแรงที่แตกต่างกัน นอกเหนือจากการดูแลของครูประจำชั้น สอดคล้องกับ ญัฐธิญา ใจสุทธิ (2559 : 24) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านตรอกนอง (ประทีปวาริราษฎร์วิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ด้านการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก โรงเรียนมีการชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องส่งต่อนักเรียน กรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย โรงเรียนดำเนินการแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ และส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกดูแลช่วยเหลือ โรงเรียนมีการบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรทุกขั้นตอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่ปรึกษาได้พิจารณาการส่งนักเรียนต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา และผู้ปกครอง กรณีที่นักเรียนมีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจะส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะ ไม่ว่าจะเป็นครูที่มีระดับการศึกษาใดๆ ต่างต้องการให้ลูกศิษย์ที่ตนเองสั่งสอนจบออกไปอย่างมีคุณภาพ จึงให้ความดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนทุกด้าน ทั้งอาศัยบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ในการดำเนินงานช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ เพื่อสร้างลูกศิษย์ให้เป็นคนดีมีคุณภาพสู่สังคมต่อไปในที่สุด ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา องค์กรต่างๆ ร่วมกับชุมชน

ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงาน มีความสอดคล้องกับ จันจิรา ไชยรัตน์ และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2561 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตาม ความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 ผลการเปรียบเทียบระดับการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน มีความสอดคล้องกับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สห วิทยาเขต เบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เพราะครูทุกคนตระหนักในหน้าที่ ต้องการให้นักเรียนทุกคนเรียนอย่างมีความสุข จึงเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาตามบทบาทหน้าที่ อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้โดยคุรุสภา มีความสอดคล้องกับ คมแก้ว พิมพ์สิงห์ (2559 : ออนไลน์) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้ง ไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตดินแดง ได้มีการจัดอบรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้กับครูทุกคน ทำให้ครูตระหนักในหน้าที่ของตนเองในการดูแลนักเรียนและประพฤติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ครุมีทัศนคติที่ดีในด้านการดูแลระบบช่วยเหลือเรียนนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน ประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้ครูทราบแนวทางในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน สังเกตถึงความ แตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และโรงเรียนมีแนวทางการปฏิบัติจากเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนที่ ชัดเจน ใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ตลอดจนช่วยเหลือนักเรียนหากมีพฤติกรรม ไม่ดีขึ้นควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทาง อีกทั้งครุมีแนวทางการปฏิบัติงานด้วยความรักในวิชาชีพ ครุมีจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษาต้องมีความรัก ความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ ตามบทบาท หน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังคมของศิษย์ ดังมีผลเป็นที่ประจักษ์ ในข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณ วิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแบบแผนในการประพฤติตน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากสิ่งที่ได้จากงานวิจัย

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้แบบประเมินพฤติกรรมอย่างเหมาะสมกับนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีการรายงานต่อหัวหน้าผู้บังคับบัญชาในสายงานทราบปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับนักเรียนที่อาจเกิดจากด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ ด้านยาเสพติด ด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมทางเพศ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูหัวหน้าระดับชั้นและครูที่ปรึกษามีการประชุมร่วมกันเพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีพฤติกรรมอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาควรให้ความสำคัญด้านการคัดกรองนักเรียนเพื่อง่ายต่อการปกป้องช่วยเหลือและการแก้ไขนักเรียนต่อไป
3. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและการแก้ไข ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนและสามารถแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม และควรให้การสนับสนุนยกย่องชมเชยนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดีของนักเรียนเสมอ
4. ด้านการส่งต่อนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูสร้างความอบอุ่นและการยอมรับนักเรียนที่ได้รับการส่งต่อกลับมาเรียนได้ตามปกติ และควรจัดทำบันทึกการรายงานความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกส่งต่อภายนอกทุกกรณี พร้อมรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิเคราะห์องค์ประกอบและแนวทางของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร
2. ติดตามผลสำเร็จในภาพรวมของการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- คมแก้ว พิมพ์สิงห์. (2559). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2563. แหล่งที่มา : http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-1_1510898435_is-bkk7-sec12-0029.pdf
- จันจิรา ไชยรัตน์ และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 12. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2563. แหล่งที่มา : <http://wjst.wu.ac.th/index.php/wuresearch/article/view/5181/774>

- จุติกรณ์ นิสสัย. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณปิติ วงศ์ษา. (2559). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศ
บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 .ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2563
แหล่งที่มา : http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-1_1510845975_5814470621.pdf
- ณัฐธิญา ใจสุทธิ. (2559). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน
บ้านตรอกนอง (ประเทียรราชภัฏวิทยา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี
เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). การคัดกรองสุขภาพจิตเด็กวัยเรียนจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น .กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ บริษัทปิยอนด์พับลิชชิงจำกัด
- นพเกล้า ทองธรรมมา. (2563). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ
9 พฤศจิกายน 2563. แหล่งที่มา: <http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2->
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียน
ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- พรศักดิ์ ผลการอง. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- รัฐศาสตร์ การรัมย์. (2559). ความคิดเห็นของครูต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตปรางค์กู่
จังหวัดศรีสะเกษ. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2563. แหล่งที่มา: http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-14_1512616268_5822472005.pdf
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัด
สมุทรปราการ งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2563. แหล่งที่มา :
http://www.reo8.moe.go.th/web/index.php?option=com_content&view=article
- สุภัสสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส. งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.

- อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2559). รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6.วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว .ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2563. แหล่งที่มา: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jre/article/view/7939>
- Cohen, Louis.; Manion, Lawrence; & Morrison, Keith. (2011). *Research Method in Education*. (7th ed). New York : Morrison.